

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.11. Ecclesia Anglicana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

§. XI.

Ecclesia Anglicana.

Sæcul. VIII.

A. C. 732.

Sancto Bonifacio continuum litterarum commercium intercedebat cum Ecclesia Anglicana, unde non exigua ei veniebant auxilia. Hujus vero Ecclesiæ statum sub finem Historiæ Bedanæ anno 731. legimus. Brithwaldus Archiepiscopus Cantuariensis eodem anno nono Januarii, cum Sedem tenuisset annis triginta septem, sex mensibus, & diebus quatuordecim, fatis functus, Successorem habuit Tatuinum, in Provincia Merciorum natum, antea in Monasterio Briodunensi Presbyterum. Consecratus est Cantuariæ a Daniele Vintoniensi, Adulpho Rofensi aliisque duobus Episcopis Die Dominico decimo Junii eodem anno 731. Vir erat Tatuinus singulari prudentia spectabilis, & in Sacris Litteris eruditissimus. Pallium accepit a Gregorio III. & beato sine quievit trigesimo Sept. anno 734. postquam Ecclesiam Cantuariensem tribus annis rexisset. Successor ejus fuit Northelmus Monachus & Presbyter Londinensis.

Adulphus Episcopus Rofensis in hac Sede successerat Thomæ anno septingentesimo vigesimo sexto fatis functo. Is erat doctissimus Theodori Archiepiscopi, & Adriani Abbatis Discipulus. Linguam Græ-

*Bed. V. Hist.**c. ult. to. 3.**Act. SS. Be.*

Sæcul. VIII. Græcam & Latinam æque ac patriam cal-
 lebat, Scientiis Ecclesiasticis profanisque
 A. C. 732. instructissimus. In Nordhumbria Wil-
 fridus II. Sedem Eboracensem tenebat
 Successor Joannis, qui S. Wilfrido suc-
 cesserat. Joannes S. Theodori Cantua-
 riensis Discipulus, Monachus Strenes-
 halensis in Episcopatu Hagustaldensi suc-
 cessit Eataæ, qui ibi S. Wilfrido expulso
 Episcopus fuerat constitutus. Idem
 Joannes anno septingentesimo quarto
 Sup. L. XL. successit etiam Bosæ, post S. Wilfridum
 §. 3. pulsum in Sedem Eboracensem intruso,
 eamque lubens Viro Sancto postliminio
 restituto reddidit. S. Wilfrido post hæc
 vita functo, anno septingentesimo nono
 succedens Joannes Ecclesiæ Eboracensis
 Regimen denuo resumpsit. Tandem e-
 lapsis exinde annis octo senectute fra-
 ctus Wilfrido, ex Clericis suis Presby-
 tero in Sedem suam Episcopo ordinato,
 in Monasterium Beverlejense a se funda-
 tum recessit. Ibi exactis annis quatuor
 Mart. Rom. post annum septingentesimum vigesi-
 3. Maj. Lib. mum secundum septimo Maji, quo die
 V. hist. c. 2. 3. Ecclesia ejusdem memoriam celebrat,
 4. 5. 6. bona morte quievit. Beda de eo plura
 & eximia narrat prodigia, & testatum
 facit, illo tempore, quo suam Historiam
 clausit, nempe anno septingentesimo tri-
 gesimo primo, Institutum Monasticum
 favente pace in Provincia Nordhumbriæ
 eximie

eximie floruisse. Hanc Historiam con-
tinuare Beda defuncto nemini curæ fuit,
hinc per aliquot Sæcula accuratam re-
rum in Anglia gestarum scientiam non
habemus.

Wilfridus junior Monachus fuerat
in Abbatia Streneshalensi, deinde Vice-
dominus & Abbas in Ecclesia Eboracen-
si. Imo illi Ecclesiæ, sicut & aliis ple-
risque Ecclesiis Cathedralibus in Anglia,
Monachi ministrasse creduntur. Eccle-
siam suam Wilfridus vasis pretiosis or-
navit, populum suum maxima cura eru-
divit, & pauperes paterne fovit. Post-
quam Ecclesiam Eboracensem annis
quindecim scilicet ab anno 717. usque
ad annum 732. rexisset, voluit Egber-
tum sibi in Successorem ordinari; ipse
vero recessit, ut in oratione & quiete re-
liquum vitæ tempus transigeret.

Egbertus Regis Egberti tunc in Nord-
humbria regnantis frater, a puero in Mo-
nasterio educatus, Ecclesiæ Eboracensi
annis triginta quatuor præfuit, cui, pau-
lo post quam Episcopatum suscepisset,
id est, anno septingentesimo trigesimo
quinto Gregorius III. Papa Pallium mi-
sit, eumque Dignitate Archiepiscopali
decoravit. Ipse itaque secundus fuit
Archiepiscopus Eboracensis, nam Pauli-
nus primus habetur.

Sæcul. VIII.
A.C. 732.

Poet. an. to. 4
Act. SS. Bø.
p. 5. 560.

p. 561.